

J. E. Bogomil: Tepežni dan.

PONEKOD komaj veste, kaj ta naslov pomeni. Vsem tistim moramo povedati, da je to dan nedolžnih otročičev. Ta dan imajo otroci ponekod posebne pravice. Hodijo od hiše do hiše s šibo v roki. Kogar dobé, ga udarijo in vpijejo nad njim: »Reši se, reši se!« ali »Odkupi se, odkupi se!« Rešiti ali odkupiti se pa mora na ta način, če podeli trpežkarjem — to ime imajo otroci ta dan — primeren dar.

Tako! Zdaj veste.

Ali se bomo čudili Slaparjevim trem, če jih danes srečamo tako, kakor so oni srečali Kopačevega botra?

Ravno od maše je šel dobri mož, pa je planil nadenj Slaparjev roj. Kar od treh strani je jelo pokati po moževem kožuhu in trije hkrati so vpili kakor za stavo: »Rešite se, boter, rešite se!«

Pa se reši, če nič nimaš! Ali pa dopoveš tem kričacem, da nič nimaš? Saj ne bodo verjeli. Če bi otroci verjeli, bi prinesli domov le ščinkavce na nosu ter prazne malhe in tepežni dan bi prišel ob svojo veljavo.

»Rešite se, boter, rešite se!«

»Jej, jej, jej, otroci, nič nimam, prav nič nimam!«

In spet je pokalo — hvala Bogu! — samo po kožuhu. Boter je stopal urno, kar se je dalo, Slaparjevi pa za njim. Tako je prišel boter domov v zelo častnem spremstvu, ki ni za las odjenjal od svojih pravic. So otroci vedeli, zakaj. Ko so namreč zapuščali Kopačev dom, je bila vsaka malha za eno klobaso težja.

Taka rešitev je pa že nekaj vredna. Sami presodite, če ni res. Kdor pa ne pritegne, bom pa jaz prišel prihodnji tepežni dan nadenj s palico in potem — bomo videli!

